

Bremen: «Podem tenir coses de Wilco, però també d'Adrià Puntí, Eels i Mishima»

El grup barceloní viatja cap al pop en el seu segon disc, "Tornar d'Amèrica" | La presentació oficial tindrà lloc el 19 de setembre al Mercat de Música Viva de Vic

Després d'un debut prometedor l'any 2013 amb el disc *Les cançons que vindran* (<http://www.naciodigital.cat/noticia/53220/bremen/aposta/americana/folk-pop/catala>), el grup barceloní Bremen reprèn la seva activitat musical amb *Tornar d'Amèrica* (Fina Estampa, 2015), un disc on la banda es decanta més cap al pop sense per això abandonar el so *americana* que el va singularitzar en el seu primer treball. Tant és així que Toni Terrades i Gracià Pedro, compositors i membres fundadors del grup, accepten que hi ha hagut certs canvis sonors, però sense cap premeditació. Per això accepten que poden tenir punts en comú amb bandes com Wilco, però també amb noms com "Adrià Puntí, Eels i Mishima".

La presentació del disc tindrà lloc el 19 de setembre en el marc del Mercat de Música Viva de Vic, punt de sortida d'una gira que de moment els durà a actuar al Tarambana de Cardedeu (2 d'octubre); Els Pagesos de Sant Feliu de Llobregat (30 d'octubre); Festival Accents de Reus (13 de novembre); i Voilà de Manresa (27 de novembre). El primer single és *Pell salvatge*.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=cb4qD36yxDE>

- Després de *Les cançons que vindran*, un disc proper al folk, el country i el so americana, què han volgut fer amb aquest *Tornar d'Amèrica*?

- **Toni Terrades:** Bé, res en especial. A l'hora de plantejar-lo hi ha una continuïtat molt natural que és la de seguir fent cançons a mesura que ens van venint les idees al cap, però sí que ens vam trobar coincidint quan vam començar a ensenyar-nos les cançons que havíem fet cadascú, perquè tenien una línia prou comuna, i eren per dir-ho d'alguna manera, més fresques.

- Més pop, potser?

- **Gracià Pedro:** Sí, però sense ser intencionat. Ens vam adonar que tiràvem cap a una línia més pop, en certa manera diferent al primer.

- Però aquest canvi és un cop de timó premeditat, o una renúncia?

- **G.P.:** En absolut.

- **T.T.:** No hi ha cap intenció premeditada de canvi, però sí que han sortit coses diferents al primer disc, no per renúncies o perquè no ens agradés, però sí que teníem ganes de fer una cosa menys carregada i més despullada. Hem afegit moltes menys capes de guitarra i pensem que aquest disc respira més, és menys dens.

- Malgrat tot, la segona part del disc sona més orquestrat, més semblant a *Les cançons que vindran*.

- **T.T.:** Sí, hi ha algunes cançons amb vents, i cançons com *Marea alta*, que és l'última, és de les que més recorda al primer disc, que més enllaça amb aquell.

- **G.P.:** En realitat la primera part és més lleugera i més pop i la segona recorda més l'estil del primer disc, però no per cap raó en especial.

- **Tornar d'Amèrica és el títol del disc. Quina explicació té?**

- **T.T.:** No ho sabem ben bé, és una frase que surt a *El nou llenguatge*. Potser és una mica la idea d'encaminar-nos cap al pop, tornar una mica de l'*americana*. També és veritat que hi ha un retorn físic, el d'en Joan Villarroya, baixista del grup, que ha estat un any treballant als Estats Units.

- **I aquestes fotos on surten amb la cara trencada?**

- **T.T.:** Vam tenir la idea de sortir així per fer la promoció i ens va agradar molt com havia quedat a nivell purament estètic, però també és una mica la mostra que costa molt fer un segon disc.

- **És una metàfora de l'esforç, doncs?**

- **G.P.:** Exacte, però sense cap mena de connotació negativa. Sortim atonyinats i sembla que ens hagin maltractat molt, però tampoc és això.

- **El primer disc va cobrir les expectatives? Han trobat moltes dificultats per fer el segon?**

- **T.T.:** En part va cobrir les expectatives i en part les va superar, però quan fas el primer disc tampoc és perquè hagi calculat la repercussió que pugui tenir.

- **G.P.:** En tot cas va tenir bona acceptació de crítica i de públic, però ja sabem que no som un grup d'èxit aclaparador.

- **T.T.:** Enllaçant amb això crec que hem tingut la sort de poder fer el mateix procés, en el sentit de poder fer el que ens ha sortit sense estar pendents d'on veníem o cap a on anàvem. Hem fet les cançons que creiem que valia la pena fer.

- **Amb més mitjans?**

- **G.P.:** No, amb els mateixos.

- Hi Ha hagut canvis quant a producció?

- **T.T.:** Sí, el primer el vam fer amb l'ajuda de l'Arnau Vallvé [bateria de Manel], i aquest cop ho hem fet nosaltres mateixos.

- **G.P.:** L'Arnau ens va anar molt bé al primer disc per ordenar les coses, perquè hi havia cançons que les teníem de feia molt de temps i érem molts caps pensant alhora. Ell ens va endreçar les coses, les va col·locar a lloc i ens va ajudar a enfocar les cançons cap a l'estudi i no cap al directe que és el que teníem abans. Aquest disc en canvi està pensat per a l'estudi, però alhora, com és molt despullat, pràcticament es pot tocar en directe tal qual és. Per això vam creure que no ens calia tenir un productor i ho vam fer nosaltres.

- Estrenen el disc el 19 de setembre al Mercat de Música Viva de Vic. Què tenen previst?

- **T.T.:** Bàsicament posar-lo en escena. Hi haurà espectacle, però tampoc no hi haurà focs d'artifici. La gràcia del directe que ens plantejem és que les cançons arribin al màxim de gent. En el cas d'aquest disc, tot i que les cançons sempre canvien en directe, aquest cop canviaran poc, perquè ja estan molt focalitzades a ser un disc molt de directe.

- Algun cop s'ha dit de Bremen que és un grup d'"americana", que sou els Wilco catalans. Què els semblen aquestes comparatives?

- **T.T.:** Ens va una mica gros parlar de Wilco, tant de bo. Però sí que és una banda que ens agrada molt a tots els del grup. Però això no vol dir res, les etiquetes tenen coses bones i d'altres no tan bones. Diuen que fem *country*, o *americana*, i hi ha cançons que tenen aquest regust, però hi ha una mica de tot en el que fem, entès com a pop rock en general.

- **G.P.:** Sempre ens han dit que ens assemblen a Wilco, però en aquest disc hi ha cançons que hem begut més d'Eels, per exemple, però per a nosaltres, Bremen és Bremen, per nosaltres és

la personalitat que tenim. Hi ha coses d'*americana* i de pop, però jo crec que en aquest disc hi ha coses de Wilco, però també d'Adrià Puntí, d'Eels i de Mishima.

- De què parlen les lletres?

- **G.P.:** Tendim a fer cançons de relacions personals. Poden ser un pèl autobiogràfiques, però en general parlen de relacions d'una forma més global i oberta.

- A la cançó "Dir-ho ben alt" canten "La teva voluntat, la nostra identitat, la teva voluntat, la nostra immensitat". Això es pot llegir en clau política?

- **T.T.:** No ets el primer periodista que ens ho pregunta, però nosaltres ni per casualitat ens hem plantejat aquesta interpretació. En realitat està pensada amb la idea que vols dir una cosa una persona però et costa molt, fins que arriba un punt que necessites treure-ho i dir-ho ben alt.

- **G.P.:** També és veritat que si una lletra és un pèl crítica, no és narrativa, cadascú pot treure la interpretació que li doni la gana, i és fantàstic que passi això.

- Amb un segon disc sota el braç, es pot parlar de Bremen com a banda consolidada, és a dir, hi haurà tercer disc?

- **G.P.:** No ho pots dir mai, però ara mateix per nosaltres sí. De fet ja tenim cançons pel tercer.

- **T.T.:** Però encara són embrionàries. Seguim amb la idea d'anar fent. Podem dir que hi haurà un tercer disc, però sense cap pressió, s'anirà fent pel camí.